

Pääministeri Juha Sipilän avajaispuhe Kirkon Ulkomaanavun 70-vuotisjuhlassa

Kunnianarvoisa arkkipiispa, arvoisat kutsuvieraat, hyvät naiset ja herrat, minulla on suuri ilo olla kanssanne täällä Kirkon Ulkomaanavun 70-vuotisjuhlassa.

Tänä vuonna Suomi juhlii sadan vuoden itsenäisyyttään. Itsenäisyyden vuosien aikana olemme saaneet nauttia edistyksestä ja kasvusta, mutta joutuneet myös kokemaan vaikeuksia ja köyhyyttä. Seitsemänkymmentä vuotta sitten Suomi oli juuri selvinnyt kahdesta sodasta. Maamme oli pääosin maaseutuyhteiskunta, ja valtio oli syvästi velkaantunut. Olimme silloin konfliktista toipuva hauras valtio, kuten nykyään sanottaisiin. Tarvitsimme apua.

Ensimmäisten toimintavuosiensa aikana Kirkon Ulkomaanapu otti osaa sodan raunioittaman Suomen jälleenrakennukseen. Kirkon Ulkomaanavun tarina onkin monin tavoin symbolinen koko Suomen tarinalle. Järjestö on kehittynyt rinnakkain maamme kanssa vaikeiden aikojen läpi.

Nykyään Suomi on vakaa hyvinvointivaltio. Me saimme apua silloin, kun sitä tarvitsimme ja nyt on meidän vuoromme antaa apua muille. Kirkon Ulkomaanapu on kehittynyt Suomen suurimmaksi kehitysyhteistyöjärjestöksi ja toiseksi suurimmaksi humanitaarisen avun tarjoajaksi. Se on myös edelläkävijä rauhanvälityksessä. Järjestön työ on ollut korvaamattoman arvokasta sekä Suomessa että maailmalla.

Kun tarkastellaan Suomen tietä hauraasta valtiosta nykyiseen pisteeseen, on selvää, että tietyt historian saatossa tehdyt valinnat ovat olleet menestyksemme kannalta olennaisen tärkeitä. Me päätimme työskennellä sukupuolten tasa-arvon puolesta ja antaaksemme kaikille oikeuden laadukkaaseen koulutukseen. Päätimme myös varmistaa, että jokainen, riippumatta taloudellisesta tilanteestaan, saa mahdollisuuden oman potentiaalinsa täyttämiseen. Näistä saavutuksista Suomi on saanut paljon kansainvälistä tunnustusta, ja tätä taustaa Kirkon Ulkomaanapu on käyttänyt työssään innovatiivisin tavoin.

Hyvät naiset ja herrat, Kirkon Ulkomaanapu ei ole valinnut helpointa tietä. Tämän juhlan teemana on rohkeus ja se kuvaa hyvin Kirkon Ulkomaanavun periaatteita.

Pääministerinä olen oppinut tunnistamaan milloin joku on oikeasti sitoutunut ongelmien ratkaisuun eikä vain paasaa muille mitä pitäisi tehdä. Kirkon Ulkomaanapu on valinnut tiekseen rohkeasti vaikeiden ongelmien ratkaisemisen. On erittäin kunnioitettavaa, että riskeistä huolimatta Kirkon Ulkomaanapu on päättänyt työskennellä maailman hauraimmissa maissa.

Totuus on se, että hauraiden maiden tulevaisuus saattaa vaikuttaa myös oman yhteiskuntamme vakauteen. Kun valtiot epäonnistuvat, seurauksena on usein konflikteja ja ihmisoikeusrikkomuksia. Alueet, joiden epävakauteen ei puututa, saattavat vaikuttaa meihin esimerkiksi pakolaiskriisien muodossa.

Kirkon Ulkomaanapu on yksi maailman johtavia järjestöjä kaikkein hauraimmissa maissa tehtävässä työssä. Tämän on tunnustanut myös YK, mistä me suomalaiset olemme hyvin ylpeitä. Olen varma, että tie ei aina ole ollut helppo. Kirkon Ulkomaanapu on kuitenkin onnistunut luomaan työnsä tueksi uudenlaisia työkaluja, kuten Uskonnollisten ja

perinteisten johtajien rauhanvälitysverkoston. Se on myös saavuttanut merkittäviä tuloksia Eritrean ja Somalian kaltaisilla kriisialueilla.

Kirkon Ulkomaanapu on sekä Ulkoministeriön että valtioneuvoston tärkeä ja pitkäaikainen kumppani. Haluankin kiittää kaikista neuvoista, joita olette antaneet virkamiehillemme ja ministereillemme. Olette jakaneet näkemyksiänne ja käytännön kokemuksianne ekstremismin ehkäisyssä, rauhanvälityksessä ja siinä, miten ihmisten integraatiota yhteiskuntaan voidaan helpottaa. Olen myös henkilökohtaisesti hyötynyt Antti Pentikäisen avusta pohtiessamme ratkaisuja siirtolaiskriisiin ja sen syiden poistamiseen.

Kehotan teitä kaikkia jatkamaan sinnikkäästi työtänne. Pääministerinä näen aivan liian usein, miten rauhanvälitys on vain iskulause, joka ei koskaan johda käytännön toimiin. Elämme vaikeita ja monimutkaisia aikoja, eikä haasteisiin vastaaminen ole helppoa. Kuitenkin Kirkon Ulkomaanavun kaltaisten järjestöjen avulla meillä on toivoa.

Ulkomaanavun tunnuslauseena on ”tekoja ihmisarvon puolesta”. Se on arvo, jonka itsekin jaan. Uskon, että meidät on kaikki luotu Jumalan kuvaksi. Uskonnon nimessä tehtyjen hirmutekojen näkeminen satuttaa. Siksi haluan antaa tunnustusta myös YK:n kansanmurhien ehkäisyn toimistolle ja YK:n pääsihteerin erityisneuvonantaja Adama Diengille. Olen iloinen, että luotatte samaan järjestöön kuin mekin ja olette ryhtyneet sen kanssa yhteistyöhön.

Arvoisat juhluvieraat,

emme ole täällä tänään juhlistamassa ainoastaan Kirkon Ulkomaanavun 70-vuotissyntymäpäivää vaan myös sen työn laatua ja vaikutuksia.

Hiljattain ilmestynyt riippumaton raportti osoittaa Kirkon Ulkomaanavun työn olevan innovatiivista, merkittävää ja kustannustehokasta. Raportissa todetaan myös, että Kirkon Ulkomaanavun työ on kokonaisvaltaista, keskittyen erityisesti kaikkein haavoittuvimpiin yhteisöihin, ja että järjestö rohkeasti kokeilee uusia työskentelytapoja ja etsii uusia kumppanuuksia.

Minulle on kunnia olla Kirkon Ulkomaanavun kumppani.

Haluan lämpimästi onnitella Kirkon Ulkomaanapua ja toivotan järjestölle menestystä ja rohkeutta myös tulevaisuudessa.

Kiitos.